

Θεολογικό άρθρο: Η Παραβολή της Τελικής Κρίσης

Βρισκόμαστε ήδη στην τρίτη Κυριακή του Τριωδίου, και βαίνουμε ολοταχώς προς τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, την πιο πένθιμη περίοδο του Εκκλησιαστικού έτους, αλλά και περίοδο χαρμολύπης ταυτόχρονα. **Λύπη για τη φθορά που κυριαρχεί στον κτιστό κόσμο.** Χαρά για την Ανάσταση του Χριστού, που γνωρίζουμε ότι ακολουθεί στο τέλος της Σαρακοστής.

Αυτό τον καιρό περνάει δύσκολα και ο Ελληνισμός περιμένοντας τη δική του Ανάσταση, που πρώτα απ' όλα είναι ανάγκη να είναι πνευματική, και μετά να κατακλύσει όλο του το είναι. "Νύν πάντα πεπλήρωται φωτός ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια", όπως λέει ο υμνωδός στον Κανόνα της Αναστάσεως το βράδυ της Λαμπρής.

Πολλές φορές στη ροή της ιστορίας οι ελπίδες των ανθρώπων διαψεύσθηκαν, ακόμα και όταν εναποτέθηκαν σε "σωτήρες". Η Εκκλησία από την άλλη πάντα διακηρύττει, ότι ένας είναι ο Σωτήρας και, ότι "εντός ημών εστί η Βασιλεία των Ουρανών", όπως πολύ παραστατικά φαίνεται και από την παραβολή της τελικής κρίσης της Απόκριω.

Ο Χριστός με εικόνες από την ποιμενική, δικαστική και πολιτική ζωή εξηγεί στην ανθρωπότητα πώς θα κριθεί αυτή. Ως μοναδικό κριτήριο αυτής της δίκαιης κρίσης προβάλλεται από τον Ιησού η αγάπη που δε γνωρίζει κοινωνικά, φυλετικά, θρησκευτικά ή οποιαδήποτε άλλα όρια. Όποιος ξεπερνά τον εγωισμό του και αγαπά τον άλλον άνθρωπο, τότε στο πρόσωπο του άλλου αγαπά τον ίδιο το Χριστό, ενώ όταν δεν τον αγαπά, δεν αγαπά και τον ίδιο το Χριστό, όπως μας πληροφορεί μέσω της Παραβολής. Συνεπώς, **ο Παράδεισος και η Κόλαση ξεκινούν από αυτή τη ζωή ως επιλογές του τρόπου ζωής**. Κοινωνία προσώπων μεταξύ τους και με το Θεό είναι ο Παράδεισος βάσει του Τριαδικού τρόπου ύπαρξης, ενώ αντίθετα η Κόλαση είναι η απουσία της κοινωνίας των προσώπων μεταξύ τους και με το Δημιουργό, η τέλεια μοναξιά, που συνεχίζεται και μετά θάνατον, αν δεν υπάρξει η αλλαγή του τρόπου ζωής δια μέσου της ειλικρινής μετάνοιας και του Μυστηρίου της. Τη στιγμή του θανάτου του κάθε ανθρώπου συμβαίνει η προσωπική του μερική κρίση. Αυτή είναι μια στιγμή που κανένας δεν γνωρίζει πότε θα έρθει, γι' αυτό και η Εκκλησία καλεί τους πιστούς να έχουν μνήμη θανάτου όχι βεβαίως για να απαισιοδοξούν, αλλά για να είναι έτοιμοι για το μυστήριο του θανάτου.

Χαρακτηριστική είναι η συγκλονιστική διήγηση του αββά Μακαρίου στα αποφθέγματά του. Ο αββάς Μακάριος χτυπάει με το μαστούνι του όπως βάδιζε το κρανίο ενός αιρεσιάρχη

Η Παραβολή της Τελικής Κρίσης

Συντάκτης: Γκουνέλας Χρήστος
Πέμπτη, 23 Φεβρουάριος 2012 09:18

που ήταν πεταμένο στην έρημο. Κι αμέσως η ψυχή του στην κόλαση σκιρτά και αισθανόμενη την επαφή του Αγίου τον παρακαλεί να προσευχηθεί για ανακούφιση. Στην ερώτηση του αββά ποια είναι η κατάστασή τους εκεί στην κόλαση, ο κολασμένος του λέει πως το πρόσωπο του καθενός είναι κολλημένο στη ράχη του άλλου, και δεν μπορεί κανένας να αντικρύσει τα πρόσωπο του άλλου. Τον παρακαλεί τελικά να προσευχηθεί για να μπορέσουν να δουν λιγάκι το πρόσωπο του διπλανού τους.

Εικόνες για την Κόλαση ως τόπος τιμωρίας με δεσμοτήρια ή φωτιές δεν ανήκουν βεβαίως στην Ορθόδοξη πίστη. Ο Θεός είναι πανταχού παρών, απλά όμως στην Κόλαση οι ψυχές δεν νοιώθουν την Παρουσία Του και αυτό γιατί δεν θέλουν οι ίδιες και διότι σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη το Δαμασκηνό, η κατάσταση μετά τον θάνατο του ανθρώπου παγιώνεται, αφού υπόκεινται σε μερική κρίση, όπως ειπώθηκε παραπάνω, και αναλόγως προγεύονται τον Παράδεισο ή την Κόλαση αναμένοντας παράλληλα και την τελική κρίση. Τα μνημόσυνα που τελούνται απαλύνουν τις ψυχές και προσδοκούν το έλεος του Θεού, που μόνο ο ίδιος γνωρίζει μέχρι που μπορεί να φτάσει χωρίς να παραβιάζει την ανθρώπινη ελευθερία και πώς αλλιώς να γίνει, ως απόλυτη ελευθερία που είναι ο Ίδιος.

Για το χρόνο της Τελικής Κρίσης, της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού όπως είναι ευρέως γνωστή, ο Χριστός δε μας πληροφορεί για το πότε ακριβώς θα γίνει παρά μόνον ότι **θα έρθει**

"ως κλέπτης μέσα στην νύχτα" δηλαδή

Ξαφνικά

. Κατά καιρούς βεβαίως ακούγονται από διάφορες ομάδες και ανθρώπους συγκεκριμένες χρονολογίες κάτι το οποίο είναι παντελώς ανυπόστατο και ουδεμία σχέση έχει με την Εκκλησία.

Η Δευτέρα Παρουσία επίσης, θα έχει εκπλήξεις σύμφωνα με τα λεγόμενα του Χριστού. Άνθρωποι που σύμφωνα με την δική μας κρίση θα περιμέναμε να είναι κοντά του τελικά δεν θα είναι, και το αντίστροφο άνθρωποι δηλαδή, που πάλι κατά τη δική μας κρίση, δεν θα περιμέναμε να είναι κοντά του, τελικά θα είναι. Άλλη η κρίση των ανθρώπων, και άλλη η Δικαιοσύνη του Θεού.

Μεγάλο μυστήριο η ζωή και ο θάνατος, και η Εκκλησία ζει καθημερινά μέσα στο φθαρτό κόσμο **το μεγαλύτερο θαύμα της ζωής και του θανάτου, την Ανάσταση**, , καλώντας όλο τον κόσμο να τη ζήσει. "Νύν πάντα πεπλήρωται Φωτός...".

Η Παραβολή της Τελικής Κρίσης

Συντάκτης: Γκουνέλας Χρήστος
Πέμπτη, 23 Φεβρουάριος 2012 09:18

Γκουνέλας Χρήστος, Πτυχιούχος Θεολογίας & Διπλωματούχος Βυζαντινής Μουσικής

email: cgkounelas@sch.gr